

[PAGORA *sb f*

N sg pagora.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pagorek.

Wzgórze, wzniesienie terenu: Obacźże [...]. Gdzie doł/ równia/ kędy gorá/ Y w chroście przykra págorá. BielawMysł A3v (Linde s.v. pagorek).

Cf **PAGOR, PAGOREK, [PAGORKA], PAGORZE**

KW